A személyes névmás ragozása

Nom.	**ego**	én	**tū**	te	**is**	**ea**	**id**
Acc.	**mē**	engem	**tē**	téged	**eum**	**eam**	**id**
Gen.	**meī**	irántam, rólam	**tuī**	irántad, rólad	**ēius**	**ēius**	**ēius**
Dat.	**mihĭ**	nekem	**tibĭ**	neked	**eī**	**eī**	**eī**
Abl.	**mē**	tőlem	**tē**	tőled	**eō**	**eā**	**eō**
Nom.	**nōs**	mi	**vōs**	ti	**iī ~ eī**	**eae**	**ea**
Acc.	**nōs**	minket	**vōs**	titeket	**eōs**	**eās**	**ea**
Gen.	**nostrī**	iránt unk	**vestrī**	iránt atok	**eōrum**	**eārum**	**eōrum**
	nostrum	közülünk	**vestrum**	közületek			
Dat.	**nōbis**	nekünk	**vōbis**	nektek	**eīs ~ iīs**	**eīs ~ iīs**	**eīs ~ iīs**
Abl.	**nōbis**	tőlünk	**vōbis**	tőletek	**eīs ~ iīs**	**eīs ~ iīs**	**eīs ~ iīs**

Megjegyzések:
A személyes névmásnak nincsen eredeti harmadik személyű alakja, helyettesítésére az *is ea id* névmást használjuk. A tulajdonképpeni személyes névmások (tehát az egyes és többes szám első és második személye) genitivusa nem fejez ki birtoklást. Többes számban két genitivusi alakja van: *nostrī, vestrī* – **„iránt unk, rólunk",** illetve **„iránt atok, rólatok",** tehát *genitivus obiectivus; nostrum, vestrum* – **„közülünk, közületek":** *genitivus partitivus,* a *meī, tuī* mindkettőt (tehát *gen. obiectivust és gen. partitivust is) kifejezhet:* **„iránt am, belőlem; iránt ad, belőled".** Az első és második személyű névmás ragozott alakjai visszaható értelműek is lehetnek (a visszaható névmásnak nincsen nominativusa). A *cum* praepositio mindig a személyes névmás után áll és egybeírjuk vele: *mēcum* – velem; *tēcum* – veled; *nōbiscum* – velünk; *vōbiscum* – veletek. (Ugyanígy a 3. személyű visszaható névmásnál: *sēcum* – magával, magukkal.) Mivel az *is ea id* eredetileg nem személyes névmás, ez a szabály rá nem érvényes. Tehát: *cum eō; cum eīs* stb.

A *vocativus,* a megszólítás esete

A II. declinatio *-us* **és** *-ius* **végű névszói egyes számban** külön megszólító esettel rendelkeznek, és **az** *-us* **végződés helyébe** *-e* **esetragot kapnak.** Így: Ó, Romulus: *O Rōmul***e!,** Ó, nagy hadvezér: *O māgn***e** *imperātor.*

Az *-ius* **végű tulajdonnevek, valamint a** *fīlius* **és a** *meus* **szavak vocativusa** *ī***-re végződik:** Ó, Vergilius! – *O Vergil***ī!** Én fiam! – **Mī fīlī!**

Jegyezzük meg: *Et tū, mī fīlī, Brūte?* – Te is, fiam, Brutus?

A *domus, -ūs, f.* ragozása

A *domus* ragozásában a II. és a IV. declinatio esetragjai keverednek:

	Singularis	*Pluralis*
Nom.	dom**us**	dom**ūs**
Acc.	dom**um**	dom**ūs ~ -ōs**
Gen.	dom**ūs**	dom**uum ~ -ōrum**
Dat.	dom**uī**	dom**ibus**
Abl.	dom**ō!**	dom**ibus**